

næres der ganske vist endvidere inden for Underofficersstanden i høj Grad et andet Ønske om paa enkelte Punkter at faa en noget forandret Ordning gennemført i de til Dels administrative Bestemmelser, som gælde for Tiden. De faste Underofficerer faa ligesom menige værnepligtige Brød in natura; men saa vidt jeg ser, ligger det i den højtærede Krigsministers Haand efter Lønningens § 3, konf. § 1, i Stedet for at udbetale dem Brødpenge, og saa vidt mig bekendt næres blandt de faste Underofficerer et meget levende Ønske om at naa derhen. Jeg ved meget vel, at Forholdene i saa Henseende ere ikke saa lidt forskellige her i Kjøbenhavn og i Garnisonerne uden for Kjøbenhavn. Her i Kjøbenhavn eksisterer det militære Brødbagningsetablisement i Citadellet, der saa vidt mig bekendt leverer det bedste Rugbrød, man overhovedet kan faa her i Kjøbenhavn. Men noget anderledes ere Forholdene i Provinserne, hvor Brødleverancen bortliciteres, og hvor Brødet, selv om Leverancen selvfølgelig er fuldt forsvaret og god, dog tit er af den Bestfaffenhed, at navnlig de ældste Underofficerer, deres Familier og Børn ikke kunne taale det, altsaa er ubrugeligt for dem. Det er forøvrigt ogsaa blevet sagt mig, at der blandt de ugifte faste Underofficerer, altsaa en særegen Klasse, er mange, som ikke kunne bruge deres Brød in natura, men sælge det for 25 Øre, altsaa ligefrem have pekuniært Tab, medens de, naar de fik Penge i Stedet, selv vare Herrer over, hvor de vilde indkøbe deres Brød efter Smag og Behag. Jeg ser ikke, at dette, i alt Fald ikke i nogen væsentlig Grad, vilde kunne forøge den paa-gældende Post paa Finansloven. Brødet er paa Finansloven for i Aar beregnet til en Bekostning af 5,55 Øre pr. Bd., hvilket giver for 1½ Bd. om Dagen 8½ Øre pr. Brødration.

Med Hensyn til Underofficerernes Beklædning næres der ogsaa blandt de faste Underofficerer et stærkt Ønske om, at det maatte tillades dem at anskaffe sig eller at faa en Feltkappe af bedre og varigere Stof end de Feltkapper, der nu ere reglementerede for de menige. Tidligere have, saa vidt jeg ved, i alt Fald Stabssergenterne brugt Feltkapper af Officersklæde, men dette er, saa vidt jeg ved, i 1880 blevet forbudt dem.

Jeg har dog hørt fra alle Sider i Militæretaten, at det i og for sig vilde være hensigtsmæssigt og rigtigt, om disse Feltkapper bleve anskaffede af det saakaldte Underofficersklæde og altsaa i Stof, Udstryng, Holdbarhed og ogsaa i Udseende komme til at gaa fremfor de nuværende Feltkapper, som nu alle Underofficerer, selv de gamle Stabssergenter, skulle bære. I alt Fald Stabssergenterne, som jo faa Munderingsgodtgørelse og selv skulle sørge for Munderingen, nære Ønske om, at det maatte tillades dem til Sommerbrug at bruge en Kappe af et lettere Stof end den reglementerede Feltkappe, altsaa vel i Uighed med de for Officerer reglementerede Regnkapper. Det er et saa beklædende Ønske, at jeg ikke tror, at det fra Administrationens Side eller fra den højtærede Krigsministers Side vil kunne møde nogen Modstand.

Jeg skal endnu, da jeg er ved at omtale disse Ting, som et lille Punkt bemærke, at uagtet der i Loven af 29de Marts 1893 om Godtgørelse for Indvartering ved overordnede Troppesamlinger, udtrykkelig staar, at der skal gives Stabssergenter Kvarter lige med Officerer, er det, saa vidt jeg ved, ogsaa efter denne Lovs Emanation, ved Udrykning til Kantonement, i alt Fald ved Udrykning til Samlinger i Anledning af Skydesøvelser, hændt, at man i Henhold til administrative Bestemmelser har indvarteret Stabssergenter som menige. Dette er selvfølgelig højt uheldigt. Saa snart Stabssergenter kommer i sit Kvarter, har han saa megen Brug for sin Tid til administrative Forretninger ved Kompagniet — alle søge jo til ham — at han i høj Grad behøver at have eget Bærelse og vel ogsaa saadanne smaa Bekvemmeligheder som et Par Bagener, for at han nogenlunde kan holde Krofterne vedlige i legemlig og aandelig Henseende.

Endnu er der en enkelt Bemærkning vedrørende Finansloven, som jeg kunde have lyst til at gøre. Paa den Konto, der vedrører Vedligeholdelsen af de kongelige Slotte, altsaa paa § 18 D., findes en Bevilling paa noget over 43,000 Kr. til Restaurationsarbejder ved Kronborg Slot. Jeg antager, at det gaar de fleste ærede Medlemmer, som det gaar mig. Saa ofte man færdes forbi dette Slot til Søes eller til Lands, glæder man sig over den Skat, vor Nation der har